

5/2009

Občasník pro mládež královéhradecké diecéze
hromosvod

„Vše je krásné, díváme-li se na to s láskou.“ Christian Morgenstern

Milí čtenáři, gratulujeme všem, kteří již „dostresovali“ a překonali pro tento rok všechny školní a studijní překážky, zkoušky, křížové cesty a podobné záležitosti. Vám všem patří zasloužený odpočinek! Samozřejmě velký dík patří i vám, kteří žáky a studenty podporujete svými modlitbami a jinými prostředky. Bez vás by to těžko utáhli. A v neposlední řadě patří obrovské uznání a nominování do Guinnessovy knihy rekordů všem učitelům a profesorům, kteří si se svými žáky a studenty letos opět „užili“, málem přišli o hlasivky i nervy a jejich trpělivost dosáhla nedosažitelného vrcholu. Pro vás všechny tady máme nové číslo Hromosvodu jako odměnu a dárek do prázdnin.

Jen jak ty prázdniny dobře prožít?! Otázka, kterou si možná mnozí položili. Sestra Václava nabízí odpověď. Nechte se inspirovat! O rubriku dál, tedy v Informacích naleznete pozvánky na nejrůznější akce. Vybírejte pečlivě!

A jak se naši mladí měli a co zažili doma i v zahraničí se dočtete na str. 6 a dále. Díky za zaslané články! A když je ten konec školního roku: všichni, kteří nám do Hromosvodu něco napsali, dostávají od redakce jedničku s hvězdičkou a navrch ještě pochvalu!

Rok sv. Pavla nám v červnu již skončil, avšak my téma zatím neopustíme a ještě chvíli v něm budeme pokračovat v rubrice „vzdělávání“.

Komu patří portréty osobností? Na stránky Hromosvodu se dostávají naši zástupci vikariátu, což jsou mladí lidé z vašich řad. Ke své službě jsou pověřeni biskupem diecéze a jejich služba spočívá ve výpomoci kaplanu pro mládež. Položili jsme jim několik otázek.

A co dodat na závěr? Snad jen to, že další číslo naleznete ve schránce na konci prázdnin. Do té doby at' vám Hospodin žehná při všem vašem dobrém konání a páchání. DCM přeje hodně radosti do letních dnů!

-čer-

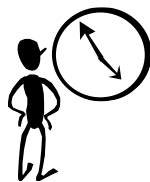
Obsah pátého čísla:

Slovo redakce.....	2
Duchovní slovo.....	3
Informace.....	4
Reportáže.....	6
Rok sv. Pavla.....	13
Zástupci vikariátu.....	14

Čas prázdnin....

Konečně prázdniny! Před námi leží 2 měsíce volna, tj. 62 dní, 1 488 hodin, 89 280 minut a 5 356 800 vteřin. Jak s nimi naložíme? Život je premiéra a žádný z těch okamžiků se už nikdy nebude opakovat, nikdy se nevrátí. Bůh nám dává čas. To je velký dar, ale i velký úkol. Možná se právě v těchto dnech můžeme zamyslet nad tím, kolik času z toho dáváme my Bohu. Nejde o dlouhé hodiny modlení, ale spíš o krátké pohledy směrem vzhůru, o odkrývání stop Boží lásky a o naši odpověď na ni.

Naučme se hledat Boha života okolo sebe, v kráse přírody, v úsměvu kamarádů, v podané ruce, v hvězdách na obloze - „co je člověk, že jej máš tak rád?“ Místo učebnic můžeme sáhnout po dobré knize, otevřít Písmo svaté - mnohdy stačí jen krátký odstavec, věta, a něco se rozezvučí v našem srdci. Je pouze na nás, abychom třeba právě o letošních prázdninách dobře využili čas - k odpočinku, k zábavě, k práci - pokud nás čeká brigáda nebo k pomoci druhým, ale i pro svůj duchovní život.

Jednoho dne se satan rozhodl, že zvýší úroveň svých zlých skutků. Svolal si přednosty odborů a generální štáb pekelného oddělení propagandy a reklamy, aby vymysleli nové kampaně pokušení a nástrah zaměřené na lidi, stejně jako nové způsoby, jak v nich zahubit smysl života. „Řekněme jim, že Bůh neexistuje,“ navrhl jeden ďábel. Satan zasupěl: „Chtěl jsem něco méně přirozeného.“

„Řekněme jim, že žádný z jejich skutků nemá žádné důsledky,“ radil další. Satan zavrtěl hlavou: „To už si myslí sami.“ Třetí navrhl: „Řekněme jim, že se tolik vzdálili od správné cesty, že se jim už nikdy nepodaří vrátit zpět, protože lidé nejsou schopni se změnit.“ Satan vybuchl: „Už se stalo...“ Nejstarší a nejprohnanější ďábel si vzal slovo: „Necháme je prostě uvěřit, že mají hodně, hodně, hodně času...“ Satan, ďábelsky spokojený, se zasmál: „Ano, to je správný nápad!“

/ Bruno Ferrero /

Pane, děkujeme ti za čas, který nám dáváš. Pomoz nám ho, na přímluvu P. Marie, dobře využít, aby se stal darem pro tebe, pro druhé i pro nás samotné.

S. Václava Horáková

Nevíš která bije?

● Informace, aktuality ●

»» Léto na Vesmíru

DCŽM Vesmír má během letních prázdnin pro mládež „STÁLE OTEVŘENO“. Zveme ke společné přípravě programu: hry, sport, diskuse, „témátka“, filmy, chvíle ztišení, modlitby, práce atd. Během prázdnin proběhnou minimálně dva koncerty.

- 12. - 15. 8. Putování do Králík na diecézní pout'
- 16. - 22. 8. Taneční týden
- 23. - 28. 8. Sportovní týden
- 28. - 30. 8. „BB aneb Benvenuto Benedetto“ -
přípravný víkend na návštěvu Sv. otce

S sebou: spacák, přezůvky, a cca 150Kč/den. Prosíme, hlase se předem na tel.: 494 663 140 nebo na e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz. Bližší informace na www.vesmir.signal.cz.

»» Putování mládeže Králíky 2009

Letní putování mládeže královéhradecké diecéze na Horu Matky Boží v Králíkách se uskuteční v srpnu 2009. Připravuje se několik tras z různých míst diecéze (pěší, cyklo). Informace získáte u svých vikariátních kaplanů a zástupců. V předvečer Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie je pro mládež připraven program: 19:00 hod. koncert Vavříneček, čajovna, 21:30 vigilie. V sobotu: 10:00 hod. mše svatá celebrotaná biskupem Mons. Dominikem Dukou, odpolední katecheze: Mons. Tomáš Holub, 15:00 hod. závěrečné požehnání.

»» Návštěva papeže Benedikta XVI.

Ve dnech 26.- 28. září 2009 navštíví Českou republiku Svatý otec Benedikt XVI. Do Staré Boleslavi by měl papež přicestovat v pondělí 28. září, u příležitosti národní pouti ke svatému Václavovi, který byl zavražděn v místním kostele sv. Kosmy a Damiána. Na tomto poutním místě by se měl Svatý otec setkat s mládeží a slavit zde mši svatou. Aktuální informace na: www.navstevapapeze.cz.

»» Duchovní cvičení pro vysokoškoláky

Duchovní cvičení pro vysokoškoláky vede P. Michal Altrichter SJ. Termín: 4. - 8. září 2009. Místo: Exerciční dům Stojanov, Velehrad. Kontakt: 572 571 531, e-mail: velehrad@stojanov.cz, skype: stojanovvelehrad.

» MIŠKA

Víkend určený pro všechny zájemce, kteří se chtějí zapojit do pomoci misiím. Mohou přijet jak úplní nováčci, tak samozřejmě i ti, kteří se již někdy podobné akce zúčastnili nebo jsou jiným způsobem v kontaktu s Papežskými misijními díly. Čeká nás mše svatá, modlitby, misiologie, aktuální přehled misijní činnosti u nás i v zahraničí, nové možnosti pořádání misijních besed a setkání, projekce nejnovějších misijních filmů a DVD, velký výběr misijních materiálů, ...

Lektor: P. Jiří Šlégr, národní ředitel pro papežská misijní díla v ČR. Termín: 4.–6. září 2009. Místo setkání: Středisko Eljon, Špindlerův Mlýn. Kontakt: tel.: 499 523 852, mob.: 732 580 154, e-mail: info@eljon.cz, www.eljon.cz.

» Pozvání na cesty katecheze

V lednu tohoto roku začal vycházet z iniciativy diecézních katechetických center nový profesní časopis, revue **Cesty katecheze**, jehož vydavatelem je Česká biskupská konference. Jedná se o čtvrtletník zaměřený na pomoc všem, kteří se věnují první evangelizaci (dříve nazývané „preevangelizací“), systematické nebo příležitostné katechezi pro všechny věkové skupiny. První část časopisu je vzdělávací pro toho, kdo katecheticky pracuje, a ve druhé části jsou uvedeny praktické podněty pro katechezi nebo náboženské vzdělávání převážně pro dospívající, mladé a dospělé lidi. Některé podněty jsou určeny pro práci s dětmi nebo s rodinami. Kromě domácích příspěvků časopis nabízí i pohled a zkušenosti ze zahraničí. Ročník 2009 je věnován poznávání Boží lásky, které je předpokladem pro jakoukoliv další katechetickou práci. První číslo zvalo „na cestu“ s Bohem a k objevování jeho darů; druhé číslo se věnovalo formám Boží přítomnosti mezi námi. Třetí číslo vyjde začátkem července na téma Boží plán spásy. Čtvrté číslo bude zaměřeno na Boží království. Obě dvě poslední jmenovaná témata jsou klíčová pro porozumění naší víře v důležitých souvislostech.

Všechny ostatní informace o časopise (podrobnější obsah jednotlivých čísel, personální složení redakce a redakční rady a informace o předplatném) se dozvíte z internetových stránek www.cestykatecheze.cz. Na těchto stránkách jsou také volně ke stažení některé metodické materiály nebo prezentace.

Pro animátory společenství mládeže, kteří vykonávají svou službu dobrovolnický, nabízíme snížené předplatné 100 Kč za rok. Pokud pracujete pro farnost, je možné požádat o uhrazení předplatného duchovního správce farnosti. Vážným zájemcům můžeme zaslat jedno číslo na ukázkou zdarma. Obrat'te se, prosíme, na vedoucí Katechetického a pedagogického centra Biskupství královéhradeckého paní Marii Zimmermannovou: zimmermannova@diecezechk.cz, tel.: 737 215 335.

Sportovní víkend na Vesmíru

Milý čtenáři,

právě se ti před očima otevírá příběh, který se odehrál druhý květnový víkend léta Páně 2009. Příběh, který vidíš, byl napsán díky náhodě. Zda to byla náhoda šťastná či nešťastná - to už záleží jen a jen na tvém posouzení. Ale začněme pěkně jak to má být - od počátku.

Je ráno 6. května, asi kolem půl sedmé, a vyrážím na kole, naloženém spoustou věcí, na vlak. Kolo parkuji do chodbičky a čekám až se vlak rozjede. Ne, necestuji přímo na Vesmír - ještě musím dnes jít do práce. Ale hned po odpracování povinného hodinového přídělů spěchám opět na vlak a pokračuji v jízdě po železnici až do Opočna pod Orlickými horami. Tady už to trochu znám. Odtud jsem vyrážel na Vesmír i vloni. Takže vím, jaká cesta mě čeká! Do kopce!

Jen co se navleču do rádoby cyklistického oblečení, vyrážím do prvních kopečků. To je již něco po šesté hodině večerní. Cestou mi dokonce přeje počasí - nefouká protivítr. Sice občas projedu nějakou mlhou či mrakem, ale cesta je poklidná. Ovšem jen do té doby, než přijedu do Plasnic—což je sedlo na Deštnou

v Orlických horách. Tady se pěkně rozpršelo. Po chvilce čekání na autobusové zastávce se rozhoduji... „Proč čekat, vždyť je to už jen pár kilometrů - a navíc skoro pořád z kopečka.“ Vyrážím. Za okamžik jsem mokrá až na kost, ale to už jsem opravdu kousek od cíle. Už vidím Matouše... už sjíždím k Vesmíru... Beru za kliku, zamčeno - to se mi stalo poprvé. Tak zkusím, zda funguje vesmírný zvonek. Vzápětí mi otvírá Vojta a omlouvá se, že právě zamknul, protože zrovna zahajují vesmírnou týmovou poradou. Takže ještě mohu pozdravit všechny přítomné týmáky. Zároveň mi nastiňují program na zítřek - chystat víkendové akce. Pak se ještě stíhám oddát teplé sprše a... pak už jenom zvládám ulehnot do spacáku a usnout...s tajným přáním, aby zítra bylo lepší počasí.

Je! Již neprší a vypadá to, že bude svítit i slunce. Ráno, po snídani, kdy jsme všichni obyvatelé Vesmíru byli u jednoho stolu, vyrážíme do terénu. Tomáš s Prokopem jedou na vikariátní schůzi, Janča úřaduje s paní účetní, Okrouhlák, Vojta a já připravujeme soutěž a závod na zítřek. Na soutěž se musí připravit materiál a pomůcky na 22 terénních stanovišť a na závod je potřeba vytyčit trasu. Na oběd jdeme, až je připraveno všech 22 stanovišť. Co máme za dobrůtky ani nebudu zmiňovat, protože byste slintali na klávesnici...

Odpoledne jedu s Jožkou a s „Mišákem“ chystat trat' pro Giro del Cosmo. Jo, sice vede téměř stejně jako vloni, nicméně se za tu dobu trošku změnila... Místa je rozrytá od divočáků, jinde od divoké vody! Neuplyne o mnoho víc než jedna hodina a my máme hotovo. To se už pomalu začínají objevovat první (tedy hned po mně ☺) návštěvníci Sportovního víkendu. Janča nás pořád uklidňuje, že ještě dnes přijede asi tak 20 lidí, kteří jsou nahlášení... No, tolik jich sice nakonec není, ale jsou tu v docela hojném počtu bývalí týmáci a pár dalších lidí (Bětko, Terka, Markéta, David, Francouz,...) Okrouhlák má pro nás připravenou hru, která se odehrává v krbovce. Jsme mimozemšťané, kteří prozkoumávají Zemi a přináší své poznatky velitelům. Tato mise je zaměřena na sporty. Nejprve sdělujeme své poznatky slovně, pak pantomimou a nakonec kreslením. Nejlepším „informátorem“ se stává Prokop, který dokázal poznat 24 sportů (z třiceti). Ale to již nastává čas jít spát ☺ Takže dobrou noc!

Pátek. Den „D.“ Od rána se všichni teší na to, co pro je pro nás připraveno za překvapení. V devět hodin se ujímá řeči Prokop a vysvětluje nám, co to obnáší být aktivní účastník soutěže. Soutěž má dvě části - jedna pro pěší a druhá pro cyklisty. Každý druh závodníků má za úkol projít (projet) 11 stanovišť a splnit tam daný úkol. Za úspěšně absolvovaný si můžeme vzít lísteček, který potvrzuje splnění úkolu. Prokop nám rozdává mapy se zaznačenými stanovišti a startuje soutěž. Je to závod pro jednotlivce, proto vyrážím na svém kole opačným směrem, než všichni ostatní... později si uvědomuji, proč jsem jediný, kdo takto jede... Ale první tři stanoviště jsou po cestě od Vesmíru k Deštné - takže z kopečka. První úkol je projet vyznačenou trasu na kole a přitom mít v ruce polévkovou lžičku a ...*jak to vše dopadlo se dočtete na www.vesmir.signaly.cz* ☺

Pavel Blažek

„Seniorské“ setkání animátorů

Předposlední květnový víkend se v Hradci konalo setkání animátorů „absolventů“, a protože se tímto titulem můžu pyšnit, vydala jsem se tam i s mými nejdražšími, manželem a synem. Nemohla jsem zde prožít celý víkend, ale i pouhá sobota stála za to!

Z našeho historicky prvního kurzu se nás sešlo nejvíce. A kdyby se naše společenství nezačalo rozrůstat do nebe, a pokud by některé z nás nezadržovali v porodnice, státní a jiné zkoušky, bylo by nás určitě mnohem víc ☺.

Odpoledne začalo společným setkáním, na které dojel i P. Karel Moravec, který se stal duchovním tatínkem našeho kurzu, když nám odjel Tomáš Hoffmann do Iráku. Začalo se pověstným „kolečkem“, které bylo tentokrát opravdu zajímavé, protože se toho od konce kurzu v našich životech stalo opravdu hodně. Pak nám Liduška spočítala, že kdybychom se sešli všichni, naši potomci by dohromady

dali docela slušné oddělení nějaké školky ☺. Na to Marta zajásala, že z nich bude za osmnáct let další pěkný kurz ☺. Když se potom nás–přítomných maminek–Karel zeptal, jestli bychom svoje děti přihlásili na animátorský kurz, nejprve jsem trochu zaváhala. První, co mě napadlo, bylo to, že kdyby se tak stalo, byla bych hodně ráda, že se mi Martínkovi povedlo předat víru v nějakém dobrém rozsahu. No, a pak bych mu přihlášku s velkou radostí podepsala a ještě bych mu koupila obálku se známkou.

Po společném povídání a vzpomínání následovala mše svatá, kterou dětičky kromě nejmladšího a nejstatečnějšího Prokúpa prospaly. Otec Karel při ní měl trefné kázání o skládání zkoušek, ve kterém jsem se opravdu našla. Ještě, že už mám studování za sebou... Po obědě byla siesta, kterou si nejvíce užili vospinkaní baby-animátoři mezi hračkami ve společenské místnosti. Pěknou tečkou byl příjezd Tomáše Hoffmanna na „odpolední kávičku“.

Zkrátka to byl dobře prožitý den a už se těším na další setkání. Za sebe můžu říct, že díky tomuto kurzu jsem si uvědomila spoustu věcí a neustále z něho čerpám, ať už v práci, v manželství nebo teď na mateřské a při výchově prcka. Byly to tři roky uprostřed společenství lidiček, kterým se spojily cesty v jednu vedoucí na Vesmír. Lídě a Zdišce patří velký DÍK, nejen za uspořádání tohoto víkendu, ale hlavně za jejich práci i srdíčka, které do toho dávají.

K tématu našich dětiček si ještě nemůžu odpuštit jeden pěkný moment:

Aktéři

Helenka Šimonová, 8 měsíců, Praha

Martínek Skočilek, 9 a půl měsíce, Skuteč

Maminka Terezky, maminka Martínka

Akce:

Helenka vzala Martínkovi jeho hračku. Jemu se to nelíbí a chce ji zpět. Maminka Helenky: „Vrat' mu ji!“

Maminka Martínka: „Ne, ne, Martínek se musí naučit, že se má rozdělit.“

Maminka Helenky: „Helenka se zase musí naučit, že nemá krást.“

Mirka (Márová) Skočilková

Další skvělý večer!

Dne 22. 5. 2009 jsme se zase po měsíci sjeli z celého rychnovského vikariátu, tentokrát do Rokytnice v Orlických horách, na další Večer mladých. I přes nepříznivé počasí nás bylo okolo pětadvaceti.

Začínalo se, jako obvykle, mší svatou v 17:00 hod. v rokytnickém kostele Nejsvětější Trojice. Po mši sv. a májových litaniích jsme se přesunuli na místní faru. Tam jsme se po výborném občerstvení, které nám místní připravili, seznámili pomocí „seznamovačky“. Poté následovalo „témátko“, kde jsme probírali ideál

Panny Marie a radost. Pak jsme se rozdělili do dvou skupin a dostali jsme za úkol znovu si na dané téma společně popovídat, napsat, jak si radost představujeme, jak se projevuje a nakonec výsledky našeho povídání prezentovat druhé skupině.

Dále následovala velice zajímavá hra - Co vajíčko vydrží? Rozdělili jsme se do čtyř skupin. Každá skupinka dostala provázek, noviny, izolepu, nůžky, lepidlo, špejle, papíry a vajíčko. Úkolem bylo, do třiceti minut zkonstruovat „ochranný obal“ na vajíčko, tak aby přežilo pád z výšky dvou metrů. Konstrukce byly opravdu zajímavé a nápadité. Pád bohužel přežili jen dva „piloti“ ze čtyř, ale přesto jsme se skvěle pobavili ☺.

Než jsme se nadáli, bylo půl desáté, a tak jsme se po modlitbě začali rozjíždět ke svým domovům s vědomím, že za sebou máme další vydařený večer!

Zuzka Bergerová

Lednica 2009

Setkáme se na břehu jezera, v jehož vodě byl pokřtěn Měško I. (polský král) a skrze něj celé Polsko. Tady začalo Polsko! Takto zní každoroční pozvání (už po třinácté) na celonárodní setkání mládeže Polska na tzv. Lednických polí, kam se letos 6. června 2009 sjelo kolem 80 000 mladých. Pro nás je to místo blízké, protože tato historická událost je spjata se svatým Vojtěchem. Naše skupina byla jednou z jedenácti delegací evropských zemí.

V životě jsou okamžiky, které lze pochopit pouze tehdy, když je sami prožijete. Stejně nemožné je popsat podstatu naší víkendové akce, cesty vedoucí na celostátní setkání mládeže v Polsku. Novému dobrodružství jsme vyrazili vstříc v pátek odpoledne 5. června 2009, kdy nás P. Pavel Rousek cestou postupně nabíral do svého auta. Jako první jsme do Pavlova auta sedli já s bratrem. Cestou jsme ještě přibrali děvčata Ivanu a Marii a vyrazili jsme k polským hranicím.

Naším cílem byla Poznaň, vzdálená od Rychnova nad Kněžnou, kde bydlíme, asi 340 km. K našim hostitelům v Poznani jsme dorazili až v pozdních nočních hodinách. Stanislav a Maria nás přivítali velmi přátelsky a rozhodně neskryvali radost z našeho příjezdu. Ochotně se nás ujali a ještě dlouho jsme pak povídali nejen o cestě, ale snad o všem. Když jsme se dostali do postele, bylo už hodně po půlnoci. Ráno nás přivítal prostřený stůl plný dobrot, který nám připravila Stanislavova maminka, protože Stanislav s Marií už brzy ráno odjeli na místo setkání v Lednici, kde je čekalo plno práce s přípravou celostátního setkání. Stanislavova maminka k nám byla velmi pozorná a stále nám podstrojovala různé dobroty z polské kuchyně. Času jsme měli dost, protože do kláštera františkánů, odkud byl hromadný odjezd autobusy, jsme měli dorazit až v poledne.

Rozloučili jsme se tedy a vydali se ve zbytku času na poznávací cestu po Poznani. Bylo na co koukat. Ke klášteru jsme ale dorazili včas a hned na místě, ještě než jsme se mohli trochu rozkoukat, se nás ujala mladá slečna Joana. Vybavila nás potřebnými informacemi a věcmi. Následně jsme vyrazili společně s dalšími delegacemi z 10 států autobusem na místo setkání.

Program v Lednici začal v 15 hodin. Už od rána se zde průběžně shromažďovaly zástupy mladých lidí a plnily jednotlivé sektory. V konečném součtu jich zde bylo okolo 100tisíc a pak to vypuklo. Po delším úvodu následovala společná mše svatá, které se mimo jiné zúčastnilo na 3000 kněží. A po svatém přijímání už přicházela naše chvíle, kdy jako zástupci České republiky jsme měli vyslovit modlitbu volby Krista. Každý zahraniční účastník vyslovil tuto modlitbu ve svém rodném jazyce a předal biskupovi kámen a svěcenou vodu ze své vlasti. Vrcholem pak byla účast všech delegátů na hlavním podiu. Jako zahraniční delegáty nás neminul ani krátký vstup do veřejnoprávní televize.

No zážitek, který se nedá slovy vyjádřit. Všude se zpívalo, skákalo, hrálo, bubnovalo a tancovalo, prostě život naplno. Celé setkání končilo o půlnoci, kdy jsme byli všichni postupně vysláni do světa, abychom hlásali a šířili evangelium. Ani nám moc nevadilo, že začalo pršet a vzduch se ochladil. Hřály nás krásné zážitky. Když jsme se dostali zpět na místo našeho dočasného pobytu, byly už bezmála tři hodiny ráno. Druhý den se všichni zahraniční hosté sešli společně u snídaň, kde nám otec Jan opakovaně děkoval za návštěvu. Navzdory různosti jazyků jsme se tak společně zapovídali, že jsme si ani nevšimli, že se nám snídaň protáhla až do jedné hodiny odpoledne. A tak nezbylo, než si podat ruce a namířit auto směrem do Čech.

Ondra Barabáš

„T V V V“

Tradiční Velký Vikariátní Volejbal byl letos netradičně spojen a orámován duchovní obnovou P. Wasserbauera, neobvyklé bylo i složení týmů. Letos do podkrkonošského městečka zavítaly i manšafy mladých (nejen) katolíků z měst daleko za hranicemi vikariátu, dokonce i hranicemi diecéze či národa.

Kromě výborných týmů z Prahy, Dvora Králové nebo dvou česko-slovenských je dokladem také vítězství vysokoškoláků z Hradce Králové nebo (po obhájci titulu, druhém místním Kostelci) také třetí místo týmu Povidla, neboli skvadry býva-

vesmírných týmáků, podporovaných nejmladší členkou turnaje—malinkou fanynkou Aničkou. Nejlépe vystihl atmosféru utkání VOX POPULI:

Maruška: Svatý Petr se nebývale činil a dokázal nemožné, po bouřlivém a promočeném dnu nám celou sobotu nepřestalo svítit sluníčko. Kvalita hry byla vynikající, rozhodčí féroví, ceny, které na nás čekaly, velmi motivující (mj. velikánský dort ve tvaru hřiště s akčními hráči).

Povedený byl i doprovodný program, třeba fundovaná prohlídka tamního barokního kostela nebo výstup na věž s prohlídkou zvonů. Nezapomenutelná byla kantýna s lidovými cenami a domácími utopenci nebo týmy rozleškávačů, kteří podporovali (nejen) svoje týmy. Příchozí se mohli potkat se starými i novými známými z blízka i z daleka. Všude vládla pospolitost a přátelská nálada.

Kačka: Myslím, že celá akce byla dobře připravená, a i když jsem nehrála volejbal, moc se mně tam líbilo (hlavně jsme se nasmáli u kantýny). Byla to pěkně strávená sobota.

Jirka: Bylo to super (stejně jako každý předešlý rok) a už se moc těším na další ročník.

Šimon: Moje postřehy jsou obojaké. Objektivně to bylo bezvadné, krásné počasí, krásná prohlídka kostela, dobrý systém hry. No a subjektivně, nehráli jsme nejlépe. Ale prostě bezva, supr moderátoři, rozhodčí, skvělá hlavní organizátorka ☺!

Pája: Volejbal byl super, super a super, bylo fajn počasí, bezva lidičky a parádní atmosféra, ostatně jako vždycky... už se dost těším na příští!

Anežka: Mně se to teda moc líbilo. Myslím, že úroveň hry se vážně pořád zvyšuje, a přitom má stále každé možnosti přijet a hrát... Navíc mě hrozně potěšilo, že se hrálo až do konce, o všechny místa... Bylo to super!

Honza: Pro mě to bylo fakt supeeer... prostě na vikariátní volejbal žádné jiné volejbalové turnaj nemá ☺. Tady si prostě nikdo nenadává, všichni hrajou s radostí a pro zábavu, když to někomu nejde tak se na něj nikdo nezlobí a hlavně člověk se fakt nenudí. Teda aspoň v našem týmu (kromě volejbalu jsme ještě stihli zorganizovat pořádnou vodní bitku).

Jo, a taky bylo supr zas jednou vidět lidi z ostatních vikariátů. A pořadatelé byli taky bezvadný!!!

SOUTĚŽ O LÍSTKY NA HUDEBNÍ FESTIVAL ZA ZDÍ

Jistě jste už slyšeli o festivalu Za zdí, například na dubnovém diecézku, od známých nebo aspoň zahlédli něco v Hromosvodu nebo na internetu. Teď máte velkou příležitost vyhrát lístky na tuto pohodovou hudební akci, která se bude konat na začátku září v krkonošském Vrchlabí. Stačí jen správně odpovědět na položené soutěžní otázky, trochu zapojit mozkovnu, všechno poslat na správnou adresu a počkat na šťastnou ruku pořadatelů ☺. Tak rychle od keců k věci, tady jsou otázky. A ještě upozornění - ve velmi odůvodněných případech může být správná i více jak jedna odpověď!

1. **Festival Za zdí je:**

- a) křesťanský
- b) pro křesťany
- c) pro „nevěřící“

2. **Motto prvního ročníku festivalu „Před jejich očima se prokopej zdí a vyjdi“ je z:**

- a) Maryčky Magdonové
- b) deuterokanonické knihy Tobijáš
- c) biblické knihy proroka Ezechiela

3. **Zed', za kterou se festival koná, vyspravil(a) před druhým ročníkem:**

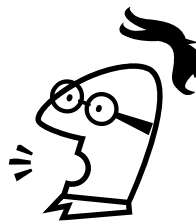
- a) pastorační asistent
- b) nejmenovaná stavební firma
- c) tramp Lád'a Černý

4. **Který interpret (kapela) se na třetím ročníku festivalu objeví již po druhé?**

- a) !ON
- b) Pranic
- c) Slávek Klecandr
- d) MRRK

5. **Bývalý název pořadající kapely zní:**

- a) Vavřincovy děti
- b) Škvarky
- c) Svatý rožeň
- d) Los Chicharrones

6. **Vymysli slogan nebo báseň, která se bude něčím vztahovat k festivalu Za zdí.**

Svoji odpověď odešli do 15. července mailem na kancelar@farnostvr.info nebo korespondenčně na adresu „Pořadatelé festivalu Za zdí, náměstí Míru 287, 543 01 Vrchlabí“, v obou případech ji označ heslem „Soutěž Hromosvod“ a nezapomeň uvést svou adresu! Výherce získá 2 volné lístky na festival a ubytování pro dvě osoby zdarma, po jednom lístku získají další tři vylosovaní výherci. Pořadatelé si dále vyhrazují právo odměnit speciální cenou nejoriginálnější slogan/báseň o festivalu, i když některé z otázek nebudou zodpovězeny správně. Tak nashle v září! Tarpast

Život sv. Pavla

(pokračování z minulého čísla)

Jeho rozum se zároveň otevřel moudrosti pohanů. Když se otevřel celým srdcem Kristu, byl zároveň uschopněn k širokému dialogu se všemi, stal se schopným být vším pro všechny. Tak se skutečně mohl stát apoštolem pohanů.

Když se tedy nyní vrátíme k naší situaci, musíme se ptát, co to pro nás znamená? Znamená to, že také pro nás křesťanství není jakousi novou filosofií nebo morálkou. Křesťany jsme jedině tehdy, setkáme-li se s Kristem. Jistě, neukazuje se nám tak neodolatelným, zářným způsobem, jako Pavlovi, ze kterého chtěl učinit apoštola všech národů. I my ale můžeme Krista potkat, v četbě Písma Svatého, v modlitbě, v liturgickém životě církve. Můžeme se dotýkat Kristova srdce a ucítit, že On se dotýká našeho.

Co dělá sv. Pavla apoštolem

Mluvil jsem o velkém obratu, který nastal v životě sv. Pavla po setkání se Zmrtvýchvstalým Kristem. Ježíš vstoupil do jeho života a pronásledovatele proměnil v apoštola. Ono setkání vyznačilo počátek jeho poslání - Pavel nemohl již více žít jako prve, nyní pocítil impuls od Pána, který jej pověřil zvěstovat své evangelium v roli apoštola. Právě o tomto jeho novém životním stavu, totiž o bytí apoštolem, chci mluvit dnes. Obvykle po vzoru evangelií ztožňujeme s titulem apoštola Dvanáct učedníků, čímž naznačujeme, že jde o ty, kdo Ježíšovi za života „tovařili“ a naslouchali jeho učení. Pavel se však také cítí být pravým apoštolem a zdá se tedy zřejmé, že pavlovský koncept apoštolátu se neomezuje na skupinu Dvanácti. Samozřejmě Pavel dobře rozlišuje svůj vlastní případ od těch, „kteří byli apoštoly dříve“ než on, a kterým přičítá zcela specifické místo v životě církve. A přece, jak všichni vědí, také sv. Pavel považuje sám sebe za apoštola v úzkém slova smyslu. Jisté je, že v dobách raného křesťanství nikdo neušel tolik kilometrů jako on, po souši i po moři, jen proto, aby hlásal evangelium.

On sám měl tedy koncept apoštola, překračující ten, jenž spojujeme se skupinou Dvanácti, jak nám ho předal především sv. Lukáš ve Skutcích (srov. Sk 1,2.26; 6,2).

V Prvním listu Korintánům Pavel zavádí jasnou distinkci mezi „Dvanácti“ a „všemi apoštoly“, zmiňuje je jako dvě různé skupiny, kterým se dostalo zjevení Zmrtvýchvstalého (srov. 14,5.7). V tomtéž textu pak jmenuje pokorně také sebe, „nejposlednějšího mezi apoštoly“, srovnává se dokonce s nedonošeným dítětem. Prohlašuje doslova: „Nejsem ani hoden jména apoštol, protože jsem pronásledoval církev Boží. Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval - nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou“ (1 Kor 15,9-10). Metafora nedonošeného dítěte vyjadřuje naprostou pokoru; najdeme ji také v Listu Římanům sv. Ignáce Antiochijského: „Jsem poslední ze všech, jsem nedonošené dítě; ale dojdou-li k Bohu, bude mi dáno stát se něčím“ (9,2). To co antiochijský biskup říká v souvislosti se svou bezprostředně se blížící mučednickou smrtí, předvídaje, že bude znamenat obrat jeho „nehodného“ stavu, říká sv. Pavel ve vztahu k vlastnímu apoštolskému působení. Právě v něm se totiž projevuje plodnost Boží milosti, která dokáže proměnit ztroskotance ve skvělého apoštola: z pronásledovatele v zakladatele církevních obcí. To učinil Bůh v tom, který by z hlediska evangelií mohl být považován za brak!

(pokračování příště)

Brožura: Promluvy papeže Benedikta XVI.

Bez práce nejsou koláče

● Portréty osobností ●

Poté, co jsme si představili kaplany pro mládež královéhradecké diecéze, představují se nám jejich blízcí spolupracovníci: zástupci vikariátu pro mládež. Seznamte se prosím!

Johanka Stejskalová

- ◆ **vikariát:** Rychnov nad Kněžnou
- ◆ **bydliště:** krásné městečko pod Orlickými horami, Dobruška
- ◆ **škola/zaměstnání:** hotovou mám základku v Dobrušce, loni jsem dokončila všeobecné gymnázium taky tam a za pár dní budu mít za sebou první ročník psychologie v Olomouci

- ◆ **věk:** ještě se to říká? 20 ☺
- ◆ **uděláte mi radost:** Když bych si měla vybrat z něčeho k jídlu, tak by to byla čokoláda, oříšková! Mňam! A taky mám strašně moc ráda ovoce! No, ale jinak...jsem holka, a kytička potěší vždycky ☺

1. ČÍM BY TVŮJ VIKARIÁT MOHL INSPIROVAT OSTATNÍ VIKARIÁTY?

Rychnovský vikariát je svou rozlohou sice docela velký, ale protože jsme roztroušeni po Orlických horách a ve vesničkách je minimum mládeže a z nichtěžká doprava, jsou naše setkání dost komorní. Ale nevzdáváme se. Snažíme se každý měsíc do nějakého městečka nebo vesničky zamířit a společně se setkávat, i když se nás sejde jen pár. I tak to stojí za to, ne? Pán přece říkal, že stačí 2 nebo tři, ne? ☺ A teď v září se dokonce chystáme podniknout výlet do Krkonoš a za svítání jít na Sněžku.

2. CO TI V POSLEDNÍ DOBĚ UDĚLALO RADOST?

Kromě už téměř hotových zkoušek mi v poslední době udělala velkou radost návštěva jedné mojí kamarádky, která neustále nemá čas. Tentokrát, v den šestitřináctých narozenin, udělala „přepadovku“ a nečekaně přijela. Strávily jsme spolu ve třech krásných večer, na který dlouho nezapomenu!

Magda Motlová

- ◆ vikariát: Ústí nad Orlicí
- ◆ bydliště: Dolní Čermná
- ◆ škola/zaměstnání: po maturitě
- ◆ věk: 19
- ◆ uděláte mi radost: lískové oříšky, mandle

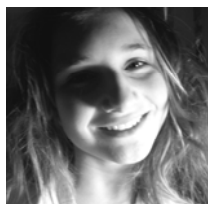
1. ČÍM BY TVŮJ VIKARIÁT MOHL INSPIROVAT OSTATNÍ VIKARIÁTY?

účast a pořádání akcí, vstřícnost

2. CO TI V POSLEDNÍ DOBĚ UDĚLALO RADOST?

Zvládnutá matura, pozvání na svatbu od sestřenky..

Anežka Polívková

- ◆ vikariát: Hradec Králové
- ◆ bydliště: Všestary přece ☺
- ◆ škola/zaměstnání: BiGy HK
- ◆ věk: 17
- ◆ uděláte mi radost: zmrzlinou (a ještě větší, když zmrzlina bude hodně ☺)

1. ČÍM BY TVŮJ VIKARIÁT MOHL INSPIROVAT OSTATNÍ VIKARIÁTY?

Tak určitě tím, že jsme tu všichni takoví kámoši a super parta! A taky, že se snažíme kromě akcí pro sebe dělat něco i pro ostatní (děti, důchodce...)

2. CO TI V POSLEDNÍ DOBĚ UDĚLALO RADOST?

To je těžký. Já mám radost furt, když se lidi okolo mě smějou ☺!

Západ slunce

Když slunce zapadá
dívám se k východu
Na modravé obloze
nezůstala stopa
po oběžné dráze

A přece paprskem
slova a úsměvu
vyleptalo snad
do krajiny srdcí
pomněnku milosrdenství

A někde v nedohlednu
možná i pro tebe
rozkvetla vděčná sedmikráska
Mons. Josef Veselý

Vydává Diecézní centrum pro mládež, Velké náměstí 32,
500 03 Hradec Králové, tel. 495063421, e-mail: dcm@diecezechk.cz

Toto číslo připravili: Zdiška Černochová, Lída Horáčková
a Jakub Klimeš.